

и празниченъ день и извършвали тържествено богослужение. Много пжти езичници българи и славяни влизали въ църквитѣ и гледали, какъ се молятъ християнитѣ. Това имъ се харесвало много.

Разказватъ следната случка: Еднажъ нѣколко първенци и боляри българи били поканени да идатъ на великденъ день въ християнска църква. Църквата била голѣма, висока, изписана съ много икони, свецци и ангели по стенитѣ. Въ цѣлата църква били запалени кандила въ цвѣтни чашки и хиляди свѣщи. Българитѣ били въведени и турени въ тронове отпредъ до пѣвцитѣ. Други пжтъ поканенитѣ не били влизали въ църква и всичко имъ направило силно впечатление. Тѣ се чудѣли на иконитѣ предъ олтаря, на кандилата, на голѣмитѣ бронзови свѣщници, и полюлеитѣ съ горящитѣ свѣщи, на украситѣ по иконостаса, на златнитѣ и сребърни кржжила, съ които сж украсени образитѣ и ржцетѣ на Исуса Христа, св. Богородица и други светци.

Изеднажъ царскитѣ двери се отворили, и изтѣхъ излѣзълъ владика съ бѣлѣски одежди, на глава съ корона и съ свѣщи въ ржце, многобройни свещеници — всички облѣчени въ ослѣпително облѣкло — вървели съ владиката; около тѣхъ малки момчета облѣчени въ бѣли дрехи носѣли хоругви, свѣщи и кръстове. Църковнитѣ пѣвци силно и грѣмко запѣли, запѣлъ владиката, а следъ него и всички свещеници. Народътъ колѣничилъ на земята, кръститѣ се и смирено се молилъ. Камбанитѣ силно звѣнѣли.

Българитѣ се слисали на мѣстото си и се очудвали на всичко това, което става около тѣхъ въ църквата . . .

Най-сетне богослужението се свършило. Владиката раздалъ на богомолцитѣ по едно червено яйце